

става и съ радостта. И тя е кратковременна. И да искате да я задържите повече време, тя си отива, защото въ съзнанието ви предварително е сложена мисълта, че тя скоро ще ви напусне. И действително така става.

Както виждате, има известно съотношение между мислитъ и желанията. Следъ всѣка силна мисълъ иде слаба проява въ характера на човѣка. Следъ всѣко благородно чувство се проявява нѣкаква слабостъ. Като знаете това, вие всѣкога трѣбва да бждете готови да посрѣщате тия нѣща съ спокойствие. Щомъ се качите на върха, вие знаете, че непременно ще слѣзете. Затова, отъ васъ се иска да бждете внимателни, да бждете всѣкога готови, да сте на щрекъ. И тогава, ако сте били внимателни, ще слѣзете отъ върха бавно, спокойно. Иначе, рискувате да паднете. Следъ всѣко лошо чувство, или следъ всѣка лоша мисълъ, вие ще проявите нѣкаква силна, възвишена мисълъ, или благородно чувство. По този начинъ природата внася равновесие въ всички прояви на живота. Причината за тѣзи рѣзки промѣни се дължи на факта, че ние сме свързани съ свѣтове по-високи и по-низки отъ нашия, които ни въздействуватъ по единъ или по другъ начинъ. Когато сме скръбни, или когато нарушимъ равновесието въ природата, отъ ангелския свѣтъ ни дохожда помощъ, докато се възстанови това равновесие. Като се повдигне разположението ни, отъ низшия свѣтъ идатъ сжщества да ни